

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34
گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34
گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

فهرست مندرجات

از بند	هدف
1	دامنه کاربرد
۴	تعاریف
۵	محتوای گزارش مالی میان‌دوره‌ای
۸	حداقل اجزای گزارش مالی میان‌دوره‌ای
۹	شکل و محتوای صورتهای مالی میان‌دوره‌ای
۱۵	رویدادها و معاملات عمده
۱۶ الف	سایر موارد افشا
۱۹	افشای انطباق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی
۲۰	دوره‌هایی که ارائه صورتهای مالی میان‌دوره‌ای، برای آنها الزامی است
۲۳	اهمیت
۲۶	افشا در صورتهای مالی سالانه
۲۸	شناخت و اندازه‌گیری
۲۸	رویه‌های حسابداری یکسان با رویه‌های حسابداری سالانه
۳۷	درآمدهای عملیاتی کسب شده فصلی، چرخه‌ای یا موردی
۳۹	مخارجی که طی سال مالی، به طور نامنظم واقع می‌شود
40	کاربرد اصول شناخت و اندازه‌گیری
41	استفاده از برآورد
43	تجدید ارائه دوره‌های میانی گزارش‌شده پیشین
46	تاریخ اجرا

هدف

هدف این استاندارد، تعیین حداقل محتوای گزارش مالی میان‌دوره‌ای و تعیین اصول شناخت و اندازه‌گیری در صورتهای مالی کامل یا فشرده برای دوره میانی است. گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای به‌موقع و قابل اتکا، توانایی سرمایه‌گذاران، اعتباردهندگان و سایرین را برای درک ظرفیت واحد تجاری در ایجاد سود و جریانهای نقدی و درک شرایط مالی و نقدینگی آن بهبود می‌بخشد.

دامنه کاربرد

۱. این استاندارد، در رابطه با اینکه کدام واحدهای تجاری، با چه تناوب زمانی یا چه مدت پس از پایان دوره میانی، ملزم به انتشار گزارشهای مالی میان‌دوره‌ای هستند، الزامات خاصی تعیین نمی‌کند. با وجود این، دولتها، نهادهای نظارت بر اوراق بهادار، بورسهای سهام و نهادهای حسابداری، اغلب آن دسته از واحدهای تجاری که اوراق بهادار بدهی یا مالکانه آنها بطور عمومی معامله می‌شود را ملزم به انتشار گزارشهای مالی میان‌دوره‌ای می‌کنند. این استاندارد در صورتی کاربرد دارد که واحد تجاری ملزم باشد یا بطور اختیاری تصمیم بگیرد گزارش مالی میان‌دوره‌ای را طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی منتشر کند. کمیته استاندارد های بین‌المللی حسابداری¹ به واحدهای تجاری سهامی عام توصیه می‌کند گزارش مالی میان‌دوره‌ای را طبق اصول شناخت، اندازه‌گیری و افشای تعیین‌شده در این استاندارد، تهیه کنند. به ویژه، به واحدهای تجاری سهامی عام توصیه می‌شود که:

الف. گزارشهای مالی میان‌دوره‌ای را حداقل در پایان نیمه اول سال مالی خود تهیه کنند؛ و

ب. گزارشهای مالی میان‌دوره‌ای خود را حداکثر تا 60 روز پس از پایان دوره میانی، در دسترس قرار دهند.

2. هر یک از گزارشهای مالی سالانه یا میان‌دوره‌ای، از نظر انطباق با استاندارد های بین‌المللی گزارشگری مالی، بطور مجزا ارزیابی می‌شوند. این موضوع که ممکن است واحد تجاری، گزار شهای مالی میان‌دوره‌ای را در يك سال

1. هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری که فعالیت خود را در سال 2001 شروع کرد، جایگزین کمیته استانداردهای بین‌المللی حسابداری شد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

مالی خاص تهیه نکرده باشد یا ممکن است گزارشهای مالی میان‌دوره‌ای را به‌گونه‌ای تهیه کرده باشد که با این استاندارد مطابقت نداشته باشد، به شرطی مانع تهیه صورتهای مالی سالانه طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی نمی‌شود که صورتهای مالی سالانه واحد تجاری بر خلاف گزارشهای میان‌دوره‌ای، طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه شود.

۳. اگر اظهار شود که گزارش مالی میان‌دوره‌ای واحد تجاری، طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی است، باید با تمام الزامات این استاندارد مطابقت داشته باشد. در این خصوص، بند ۱۹ موارد افشای معینی را الزامی می‌کند.

تعاریف

4. در این استاندارد، اصطلاحات زیر با معانی مشخص زیر بکار رفته است:

دوره میانی دوره گزارشگری مالی کوتاه‌تر از یک سال مالی کامل است.

گزارش مالی میان‌دوره‌ای عبارت است از گزارش مالی برای یک دوره میانی که یا شامل مجموعه کامل صورتهای مالی (طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی) (تجدیدنظرشده در سال ۲۰۰۷)) یا مجموعه صورتهای مالی فشرده (طبق این استاندارد) است.

محتوای گزارش مالی میان‌دوره‌ای

5. طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری 1، مجموعه کامل صورتهای مالی شامل اجزای زیر است:

- الف. صورت وضعیت مالی به تاریخ پایان دوره؛
- ب. صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع برای دوره؛
- پ. صورت تغییرات در حقوق مالکانه برای دوره؛
- ت. صورت جریانهای نقدی برای دوره؛
- ث. یادداشتهای توضیحی، شامل خلاصه اهم رویه‌های حسابداری و سایر اطلاعات توضیحی؛
- ثالف. اطلاعات مقایسه‌ای دوره قبل طبق بندهای 38 و 38 الف استاندارد بین‌المللی حسابداری 1؛ و
- ج. صورت وضعیت مالی به تاریخ ابتدای دوره قبل، چنانچه واحد تجاری یک رویه حسابداری را با تسری به گذشته بکار گیرد یا اقلام صورتهای مالی را با

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

تسری به گذشته تجدید ارائه نماید، یا اقلام صورت‌های مالی را طبق بند های 40 الف تا 40 ت استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 تجدید طبقه‌بندی کند.

واحد تجاری می‌تواند برای صورت‌های مالی از عناوینی متفاوت با عناوین بکار رفته در این استاندارد استفاده کند. برای مثال، واحد تجاری ممکن است به جای "صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع"، از "صورت سود و زیان جامع" استفاده نماید.

6. به منظور به‌موقع بودن و ملاحظات مربوط به هزینه و خودداری از تکرار اطلاعاتی که در گذشته گزارش شده است، ممکن است واحد تجاری ملزم شود یا بطور اختیاری تصمیم بگیرد اطلاعات کمتری در تاریخهای میان‌دوره‌ای در مقایسه با صورت‌های مالی سالانه خود ارائه کند. این استاندارد حداقل محتوای گزارش مالی میان‌دوره‌ای، شامل صورت‌های مالی فشرده و گزیده یادداشت‌های توضیحی را تعیین می‌کند. هدف گزارش مالی میان‌دوره‌ای، به‌روزرسانی آخرین مجموعه کامل صورت‌های مالی سالانه است. به همین دلیل، گزارش مالی میان‌دوره‌ای بر فعالیت‌ها، رویدادها و شرایط جدید متمرکز است و اطلاعات گزارش شده در گذشته را تکرار نمی‌کند.

7. این استاندارد، واحد تجاری را از انتشار مجموعه کامل صورت‌های مالی (طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 1) به جای صورت‌های مالی فشرده و گزیده یادداشت‌های توضیحی در گزارش مالی میان‌دوره‌ای، منع یا منصرف نمی‌کند. همچنین این استاندارد، واحد تجاری را از ارائه اطلاعات، بیش از حداقل تعیین شده در این استاندارد در مورد اقلام اصلی یا گزیده یادداشت‌های توضیحی در صورت‌های مالی میان‌دوره‌ای فشرده، منع یا منصرف نمی‌کند. رهنمود شناخت و اندازه‌گیری در این استاندارد، برای مجموعه کامل صورت‌های مالی در دوره میانی نیز کاربرد دارد و این صورت‌ها، شامل تمام موارد افشای الزامی طبق این استاندارد (به ویژه گزیده یادداشت‌های توضیحی در بند ۱۶) و همچنین الزامی در سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی است.

حداقل اجزای گزارش مالی میان‌دوره‌ای

8. گزارش مالی میان‌دوره‌ای باید حداقل شامل اجزای زیر باشد:

الف. صورت وضعیت مالی فشرده؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

ب. صورت یا صورتهای سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع فشرده؛

پ. صورت تغییرات در حقوق مالکانه فشرده؛

ت. صورت جریانهای نقدی فشرده؛ و

ث. گزیده یادداشتهای توضیحی.

۸الف. چنانچه واحد تجاری اقلام سود یا زیان را در صورت جداگانه‌ای طبق بند 10الف استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ (تجدیدنظر شده در سال ۲۰۱۱) ارائه کند، اطلاعات فشرده میان‌دوره‌ای را از آن صورت مالی، ارائه می‌نماید.

شکل و محتوای صورتهای مالی میان‌دوره‌ای

۹. اگر واحد تجاری در گزارش مالی میان‌دوره‌ای خود، مجموعه کامل صورتهای مالی را منتشر کند، شکل و محتوای این صورتهای مالی باید طبق الزامات استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 برای مجموعه کامل صورتهای مالی باشد.

10. اگر واحد تجاری در گزارش مالی میان‌دوره‌ای خود، مجموعه صورتهای مالی فشرده را منتشر کند، این صورتهای فشرده باید حداقل شامل هر یک از عناوین و جمعهای فرعی مندرج در آخرین صورتهای مالی سالانه و گزیده یادداشتهای توضیحی، طبق الزامات این استاندارد باشد. اقلام اصلی یا یادداشتهای توضیحی بیشتر به شرطی باید درج شود که حذف آنها موجب گمراه‌کنندگی صورتهای مالی میان‌دوره‌ای فشرده شود.

۱۱. در صورت مالی که اجزای سود یا زیان را برای دوره میانی نشان می‌دهد، واحد تجاری باید سود پایه و تقلیل‌یافته هر سهم را برای دوره‌ای که آن واحد تجاری مشمول دامنه کاربرد استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۳ سود هر سهم است، ارائه کند.²

11الف. در صورتی که واحد تجاری اقلام سود یا زیان را در صورتی جداگانه طبق بند 10الف استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 (اصلاح شده در سال 2011) ارائه کند، سود پایه و تقلیل‌یافته هر سهم را در آن صورت مالی ارائه می‌نماید.

۱۲. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ (تجدیدنظر شده در سال ۲۰۰۷)، رهنمودی برای ساختار صورتهای مالی ارائه می‌کند. رهنمود بکارگیری استاندارد بین‌المللی حسابداری 1، شیوه‌هایی را نشان می‌دهد که صورت وضعیت مالی، صورت سود و زیان جامع و صورت تغییرات در حقوق مالکانه، می‌تواند بر اساس آن ارائه شود.

13. [حذف شد]

2. این بند، با انتشار اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی که در می سال 2008 به منظور تعیین دامنه کاربرد استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 منتشر شد، تغییر کرد.

14. در صورتی که آخرین صورتهای مالی سالانه واحد تجاری، صورتهای مالی تلفیقی باشد، گزارش مالی میان‌دوره‌ای بر مبنای تلفیقی تهیه می‌شود. صورتهای مالی جداگانه واحد تجاری اصلی با صورتهای مالی تلفیقی مندرج در آخرین گزارش مالی سالانه، هماهنگ یا قابل مقایسه نیست. اگر گزارش مالی سالانه واحد تجاری، افزون بر صورتهای مالی تلفیقی شامل صورتهای مالی جداگانه واحد تجاری اصلی باشد، این استاندارد، انتشار صورتهای جداگانه واحد تجاری اصلی در گزارش مالی میان‌دوره‌ای واحد تجاری را نه الزامی و نه منع می‌کند.

رویدادها و معاملات عمده

15. واحد تجاری باید در گزارش مالی میان‌دوره‌ای خود، شرحی از رویدادها و معاملاتی که برای درک تغییرات در وضعیت و عملکرد مالی واحد تجاری از پایان آخرین دوره گزارشگری سالانه اهمیت دارد را بگنجانند. اطلاعات افشاشده در ارتباط با آن رویدادها و معاملات، باید اطلاعات مربوط ارائه‌شده در آخرین گزارش مالی سالانه را به‌روز کند.

15 الف. استفاده‌کنندگان گزارش مالی میان‌دوره‌ای، به آخرین گزارش مالی سالانه آن واحد تجاری دسترسی خواهند داشت. بنابراین، ضرورتی ندارد که در یادداشت‌های توضیحی گزارش مالی میان‌دوره‌ای، اطلاعات گزارش‌شده در یادداشت‌های توضیحی آخرین گزارش مالی سالانه، بابت اطلاعات نسبتاً کم اهمیت، به‌روز شود.

15 ب. موارد زیر، فهرست رویدادها و معاملاتی است که در صورت با اهمیت بودن، افشای آنها الزامی است: این فهرست، جامع نیست.

الف. کاهش ارزش موجودیها به خالص ارزش فروش و برگشت این کاهش ارزش؛

ب. شناسایی زیان کاهش ارزش داراییهای مالی، املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات، داراییهای نامشهود یا سایر داراییها و برگشت این زیان کاهش ارزش؛

پ. برگشت هرگونه ذخیره مربوط به مخارج تجدید ساختار؛

ت. تحصیل و واگذاری املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات؛

ث. تعهدات خرید املاک، ماشین‌آلات، تجهیزات؛

ج. حل و فصل دعاوی حقوقی؛

چ. اصلاح اشتباهات دوره گذشته؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

ح. تغییرات شرایط اقتصادی یا تجاری که بر ارزش منصفانه داراییهای مالی و بدهیهای مالی واحد تجاری تأثیر می‌گذارد، صرفنظر از اینکه آن داراییها یا بدهیها به ارزش منصفانه یا به بهای مستهلك شده شناسایی شده باشند؛

خ. نکول وام یا نقض موافقتنامه مربوط به وام که تا پایان دوره گزارشگری، برطرف نشده باشد؛

د. معاملات با اشخاص وابسته؛

ذ. جابجایی بین سطوح سلسله مراتب ارزش منصفانه مورد استفاده در اندازه‌گیری ارزش منصفانه ابزارهای مالی؛

ر. تغییر طبقه‌بندی داراییهای مالی در نتیجه تغییر در هدف یا استفاده از آن داراییها؛ و

ز. تغییر در بدهیهای احتمالی یا داراییهای احتمالی.

۵پ. هر یک از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، رهنمودهایی در خصوص الزامات افشای بسیاری از اقلام فهرست‌شده در بند ۱۵ب، ارائه می‌کنند. هرگاه رویداد یا معامله‌ای برای درک تغییرات در وضعیت یا عملکرد مالی واحد تجاری از آخرین دوره گزارشگری سالانه، با اهمیت باشد، گزارش مالی میان‌دوره‌ای آن، باید شرحی از اطلاعات مربوط مندرج در صورتهای مالی آخرین دوره گزارشگری سالانه، همراه با به‌روزرسانی آن اطلاعات را ارائه کند.

16. [حذف شد]

سایر موارد افشا

۱۶الف. واحد تجاری باید افزون بر افشای رویدادها و معاملات عمده طبق بندهای 15 تا 15پ، اطلاعات زیر را در یادداشت‌های توضیحی صورتهای مالی میان‌دوره‌ای یا در جای دیگری از گزارش مالی میان‌دوره‌ای درج کند. موارد افشای زیر باید یا در صورتهای مالی میان‌دوره‌ای یا از طریق ارجاع متقابل از صورتهای مالی میان‌دوره‌ای به برخی صورتهای دیگر (مانند یادداشت‌های مدیریت یا گزارش ریسک) ارائه شود و در شرایط یکسان و همزمان با صورتهای مالی میان‌دوره‌ای، در دسترس استفاده‌کنندگان صورتهای مالی قرار گیرد. اگر استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، در شرایط یکسان و همزمان به اطلاعات ارائه‌شده از طریق ارجاع متقابل دسترسی نداشته باشند، گزارش مالی میان‌دوره‌ای کامل نیست. این اطلاعات، باید بطور معمول بر مبنای ابتدای سال مالی تا تاریخ صورتهای مالی گزارش شود.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

- الف. بیان اینکه در صورتهای مالی میان‌دوره‌ای در مقایسه با آخرین صورتهای مالی سالانه، از رویه‌های حسابداری و روشهای محاسباتی یکسان استفاده می‌شود یا در صورت تغییر آن رویه‌ها یا روشها، توصیف ماهیت و اثر تغییر مورد نظر.
- ب. توضیحات مشروح درباره فصلی یا چرخه‌ای بودن عملیات میان‌دوره‌ای.
- پ. ماهیت و مبلغ اقلام اثرگذار بر داراییها، بدهیها، حقوق مالکانه، سود خالص یا جریانهای نقدی که از نظر ماهیت، اندازه یا وقوع، غیرعادی هستند.
- ت. ماهیت و مبلغ تغییر در برآورد مبالغ گزارش شده در دوره‌های میانی گذشته در سال مالی جاری یا تغییر در برآورد مبالغ گزارش شده در سالهای مالی گذشته.
- ث. انتشار، بازخرید و بازپرداخت اوراق بهادار بدهی و مالکانه.
- ج. سود تقسیمی پرداخت‌شده (کل یا به ازای هر سهم)، بطور جداگانه بر حسب سهام عادی و سایر انواع سهام.
- چ. اطلاعات زیر در مورد قسمت‌ها (افشای اطلاعات قسمت در گزارش مالی میان‌دوره‌ای واحد تجاری تنها در صورتی الزامی است که استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۸ قسمتهای عملیاتی، واحد تجاری را ملزم به افشای اطلاعات قسمت‌ها در صورتهای مالی سالانه خود کند):
1. درآمدهای حاصل از مشتریان برون‌سازمانی، در صورتی که در شاخص سود یا زیان قسمت که توسط تصمیم‌گیرنده ارشد عملیاتی بررسی می‌شود، منظور شده باشد یا به نحوی دیگر، بطور منظم برای تصمیم‌گیرنده ارشد عملیاتی تهیه گردد.
 2. درآمدهای حاصل از معامله با سایر قسمت‌های واحد تجاری، در صورتی که در شاخص سود یا زیان قسمت که توسط تصمیم‌گیرنده ارشد عملیاتی بررسی می‌شود، منظور شده باشد یا به نحوی دیگر، بطور منظم برای تصمیم‌گیرنده ارشد عملیاتی تهیه گردد.
 3. شاخص سود یا زیان قسمت.
 4. شاخص مجموع داراییها و بدهیهای یک قسمت قابل گزارش معین، در صورتی که این اندازه‌گیریها بطور منظم برای تصمیم‌گیرنده ارشد عملیاتی تهیه شود و نسبت به مبلغ افشاشده در آخرین صورتهای مالی سالانه آن قسمت قابل گزارش، تغییر بااهمیتی ایجاد شده باشد.
 5. شرحی از تفاوت در مبنای تعیین قسمت‌ها یا مبنای اندازه‌گیری سود یا زیان قسمت نسبت به آخرین صورتهای مالی سالانه.
 6. صورت تطبیق مبلغ کل سود یا زیان قسمت‌های قابل گزارش به سود یا زیان واحد تجاری قبل از هزینه مالیات (درآمد مالیات) و عملیات متوقف‌شده. با وجود این، اگر واحد تجاری اقلامی مانند هزینه مالیات (درآمد مالیات) را به قسمت‌های

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

قابل گزارش تخصیص دهد، ممکن است مبلغ کل سود یا زیان قسمتها را با سود یا زیان واحد تجاری پس از این ارقام تطبیق دهد. ارقام با اهمیت تطبیق‌یافته باید در صورت تطبیق، بطور جداگانه مشخص و تشریح شود.

ح. رویدادهای پس از دوره میانی که در صورتهای مالی آن دوره میانی منعکس نشده است.

خ. اثر تغییر در ساختار واحد تجاری در دوره میانی، شامل ترکیبهای تجاری، به دست آوردن یا از دست دادن کنترل واحدهای تجاری فرعی و سرمایه‌گذاریهای بلندمدت، تجدید ساختارها و عملیات متوقف‌شده. در مورد ترکیبهای تجاری، واحد تجاری باید اطلاعات الزامی طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 3 ترکیبهای تجاری را افشا کند.

د. برای ابزارهای مالی، افشا درباره ارزش منصفانه که در بندهای ۹۱ تا ۹۳(ج)، 94 تا 96، ۹۸ و ۹۹ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 13 اندازه‌گیری ارزش منصفانه و بندهای ۲۵، ۲۶ و 28 تا ۳۰ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 7 ابزارهای مالی: افشا الزامی شده است.

ذ. برای واحدهای تجاری که به واحد تجاری سرمایه‌گذاری، طبق تعریف مندرج در استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10 صورتهای مالی تلفیقی، تبدیل می‌شوند یا شرایط واحد تجاری سرمایه‌گذاری را از دست می‌دهند، موارد افشای مندرج در بند 9 استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 12 افشای منافع در سایر واحدهای تجاری تجاری.

17 تا 18. [حذف شد]

افشای انطباق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

۱۹. در صورتی که گزارش مالی میان‌دوره‌ای واحد تجاری مطابق با الزامات این استاندارد باشد، این موضوع باید افشا شود. گزارش مالی میان‌دوره‌ای نباید منطبق بر استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی معرفی شود مگر اینکه با تمام الزامات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مطابقت داشته باشد.

دوره‌هایی که ارائه صورتهای مالی میان‌دوره‌ای برای آنها الزامی است

2۰. گزارشهای میان‌دوره‌ای باید شامل صورتهای مالی میان‌دوره‌ای (فشرده یا کامل) برای دوره‌های زیر باشد:

الف. صورت وضعیت مالی به تاریخ پایان دوره میانی جاری و صورت وضعیت مالی مقایسه‌ای به تاریخ پایان سال مالی قبل،

ب. صورتهای سود یا زیان و سایر ارقام سود و زیان جامع برای دوره میانی جاری و بطور انباشته برای سال مالی جاری تا تاریخ صورتهای مالی، همراه با صورتهای مقایسه‌ای سود یا زیان و سایر ارقام سود و زیان جامع برای دوره‌های میانی قابل مقایسه (جاری و از ابتدای سال تا تاریخ صورتهای مالی) در سال مالی قبل. همان‌گونه که در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ (اصلاح شده در سال ۲۰۱۱) مجاز شده

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

است، ممکن است گزارش میان‌دوره‌ای، برای هر دوره، صورت یا صورتهای سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع را ارائه کند.

پ. صورت تغییرات در حقوق مالکانه بطور انباشته برای سال مالی جاری تا تاریخ صورتهای مالی، همراه با صورت مقایسه‌ای برای دوره قابل مقایسه سال تا تاریخ صورتهای مالی در سال مالی قبل.

ت. صورت جریانهای نقدی بطور انباشته برای سال مالی جاری تا تاریخ صورتهای مالی همراه با صورت مقایسه‌ای برای دوره قابل مقایسه سال تا تاریخ صورتهای مالی در سال مالی قبل.

21. برای هر واحد تجاری که فعالیت تجاری آن تا حدود زیادی فصلی است، ممکن است ارائه اطلاعات مالی برای دوازده ماه منتهی به پایان دوره میانی و اطلاعات مقایسه‌ای برای دوره دوازده ماهه گذشته، مفید باشد. از این رو، به واحدهای تجاری که فعالیت تجاری آنها تا حدود زیادی فصلی است، توصیه می‌شود افزون بر اطلاعات الزامی طبق بند قبل، گزارشگری این قبیل اطلاعات را در نظر داشته باشند.

22. قسمت الف مثالهای تشریحی همراه این استاندارد، دوره‌هایی را نشان می‌دهد که باید توسط هر واحد تجاری که به صورت شش ماهه گزارشگری می‌کند و هر واحد تجاری که به صورت فصلی گزارشگری می‌کند، ارائه شود.

اهمیت

23. در تصمیم‌گیری درباره شیوه شناخت، اندازه‌گیری، طبقه‌بندی یا افشای یک قلم برای مقاصد گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای، اهمیت باید نسبت به اطلاعات مالی میان‌دوره‌ای ارزیابی شود. در ارزیابی اهمیت، باید به این موضوع توجه داشت که ممکن است اندازه‌گیری داده‌های میان‌دوره‌ای در مقایسه با اندازه‌گیری داده‌های مالی سالانه، به میزان بیشتری متکی به برآورد باشد.

24. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات، قلم با اهمیت را به عنوان قلمی تعریف می‌کند که حذف یا ارائه نادرست آن، می‌تواند بر تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان صورتهای مالی تأثیر بگذارد. استاندارد بین‌المللی حسابداری 1، افشای جداگانه اقلام با اهمیت، شامل (برای مثال) عملیات متوقف‌شده، و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ افشای تغییر در برآوردهای حسابداری، اشتباهات و تغییر در رویه‌های حسابداری را الزامی می‌کند. در این دو استاندارد، رهنمود کمی درباره اهمیت ارائه نشده است.

25. با وجود اینکه همواره در ارزیابی اهمیت، قضاوت ضرورت دارد، این استاندارد به منظور قابل فهم بودن ارقام میان‌دوره‌ای، مبنای تصمیمات مربوط به شناخت و افشا را صرفاً بر اطلاعات میان‌دوره‌ای قرار می‌دهد. بنابراین، برای مثال، اقلام غیرعادی، تغییر در رویه‌ها یا برآوردهای حسابداری و اشتباهات، بر مبنای اهمیت آنها نسبت به اطلاعات میان‌دوره‌ای شناسایی و افشا می‌شود تا از برداشتهای گمراه‌کننده که ممکن است ناشی از عدم افشای اطلاعات باشد، جلوگیری شود. هدف مهمتر، اطمینان از این موضوع است که گزارش مالی میان‌دوره‌ای شامل تمام اطلاعات مربوط برای درک وضعیت و عملکرد مالی واحد تجاری در دوره میانی می‌باشد.

افشا در صورتهای مالی سالانه

26. هرگاه برآورد مبلغ گزارش‌شده در یکی از دوره‌های میانی، در آخرین دوره میانی از سال مالی بطور قابل ملاحظه‌ای تغییر کرده باشد، اما برای آن دوره میانی پایانی، گزارش مالی جداگانه منتشر نشده باشد، باید ماهیت و مبلغ این تغییر در برآورد، در یادداشتهای توضیحی صورتهای مالی سالانه برای آن سال مالی افشا شود.

27. استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، افشای ماهیت و (در صورت عملی بودن) مبلغ تغییر در برآورد را که در دوره جاری اثر با اهمیت دارد یا انتظار می‌رود در دوره‌های بعدی اثر با اهمیت داشته باشد، الزامی می‌کند. بند 16الف(ت) این استاندارد، افشای مشابهی را در گزارش مالی میان‌دوره‌ای مقرر می‌کند. نمونه‌های آن، شامل تغییر در برآورد مرتبط با کاهش ارزش موجودی‌ها، تجدید ساختارها یا زیانهای کاهش ارزش، در آخرین دوره میانی می‌باشد که در یکی از دوره‌های میانی پیشین سال مالی، گزارش شده است. افشای مقرر در بند قبل، مطابق با الزام استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 می‌باشد و دامنه کاربرد آن فقط به تغییر در برآورد محدود شده است. واحد تجاری ملزم نیست که اطلاعات مالی میان‌دوره‌ای بیشتری را در صورتهای مالی سالانه خود درج کند.

شناخت و اندازه‌گیری

رویه‌های حسابداری یکسان با رویه‌های حسابداری سالانه

28. به استثنای تغییر در رویه‌های حسابداری پس از تاریخ آخرین صورتهای مالی سالانه که در صورتهای مالی سالانه بعدی منعکس می‌شود، واحد تجاری باید برای تهیه صورتهای مالی میان‌دوره‌ای خود از رویه‌های حسابداری یکسان با رویه‌های مورد استفاده در تهیه صورتهای مالی سالانه استفاده کند. با وجود این، تناوب

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

گزارشگری واحد تجاری (سالانه، شش ماهه یا فصلی) نباید بر اندازه‌گیری نتایج سالانه آن، تأثیری داشته باشد. برای دستیابی به این هدف، اندازه‌گیریها برای مقاصد گزارشگری میان‌دوره‌ای، باید بر مبنای ابتدای سال تا تاریخ صورتهای مالی انجام گیرد.

29. ممکن است از الزام واحد تجاری به تهیه صورتهای مالی میان‌دوره‌ای با استفاده از رویه‌های حسابداری یکسان با صورتهای مالی سالانه، این‌گونه استنباط شود که اندازه‌گیریهای میان‌دوره‌ای با این فرض انجام می‌گیرد که هر دوره میانی، به خودی خود یک دوره گزارشگری مستقل است. اما بند 28 با بیان اینکه تناوب گزارشگری واحد تجاری نباید بر اندازه‌گیری نتایج سالانه آن تأثیر بگذارد، تأیید می‌کند که دوره میانی، بخشی از یک سال مالی طولانی‌تر است. اندازه‌گیری بر مبنای ابتدای سال تا تاریخ صورتهای مالی ممکن است موجب تغییر در برآورد مبالغ گزارش شده در دوره‌های میانی پیدایشین سال مالی جاری شود. اما اصول شناخت داراییها، بدهیها، درآمدها و هزینه‌های دوره میانی همانند صورتهای مالی سالانه است.

30. برای مثال:

الف. اصول شناخت و اندازه‌گیری زیانهای کاهش ارزش موجودیها، تجدید ساختارها یا کاهش ارزشها در دوره میانی، با اصول مورد استفاده هنگامی که واحد تجاری تنها صورتهای مالی سالانه را تهیه می‌کند، یکسان است. با وجود این، اگر این اقلام در یک دوره میانی شناسایی و اندازه‌گیری شود و برآوردها در دوره میانی بعدی همان سال مالی تغییر کند، برآورد اولیه از طریق احتساب مبلغ زیان اضافی یا برگشت مبلغ شناسایی‌شده قبلی، در دوره میانی بعدی تغییر می‌یابد؛

ب. مخارجی که در پایان یک دوره میانی با تعریف دارایی انطباق ندارد را نمی‌توان به امید کسب اطلاعات آتی مبنی بر انطباق با تعریف دارایی یا برای هموارسازی سود طی دوره‌های میانی یک سال مالی، در صورت وضعیت مالی به دوره‌های آتی انتقال داد؛ و

پ. در هر دوره میانی، هزینه مالیات بر درآمد بر مبنای بهترین برآورد مورد انتظار از میانگین موزون نرخ مالیات بر درآمد سالانه برای کل سال مالی شناسایی می‌شود. ممکن است مبالغ شناسایی‌شده

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

برای هزینه مالیات بر درآمد در یک دوره میانی، به دلیل تغییر در نرخ مالیات بر درآمد سالانه، در دوره میانی بعدی آن سال مالی تعدیل شود.

31. طبق چارچوب تهیه و ارائه صورتهای مالی (چارچوب)³، شناخت، "فرایند درج یک قلم در ترازنامه یا صورت سود یا زیان است که تعریف یک عنصر و معیارهای شناخت را احراز می‌کند." تعاریف داراییها، بدهیها، درآمدها و هزینهها، به منظور شناخت در پایان دوره‌های گزارشگری مالی سالانه و میانی، اساسی است.

32. در تاریخهای میانی و در پایان سال مالی واحد تجاری، آزمونهای یکسانی در مورد منافع اقتصادی آتی داراییها اعمال می‌شود. مخارجی که به دلیل ماهیت، در پایان سال مالی شرایط دارایی را احراز نمی‌کنند، در تاریخهای میانی نیز واجد شرایط دارایی نیستند. همچنین، بدهی در پایان دوره گزارشگری میانی، دقیقاً همانند پایان دوره گزارشگری سالانه، باید تعهد موجود در آن تاریخ را نشان دهد.

33. ویژگی اصلی درآمدها (درآمدهای عملیاتی) و هزینه‌ها این است که جریانهای ورودی و خروجی مربوط به داراییها و بدهیها، پیش از این واقع شده است. هرگاه جریانهای ورودی و خروجی مزبور واقع شود، درآمد عملیاتی و هزینه مربوط، شناسایی می‌گردد؛ در غیر این صورت، شناسایی نمی‌شود. چارچوب مذکور بیان می‌کند که "هزینه‌ها زمانی در صورت سود یا زیان شناسایی می‌شود که کاهش در منافع اقتصادی آتی مربوط به کاهش یک دارایی یا افزایش یک بدهی به وجود آید که بطور قابل اتکا قابل اندازه‌گیری باشد. چارچوب مذکور اجازه نمی‌دهد اقلامی که تعریف داراییها یا بدهیها را احراز نمی‌کنند، در ترازنامه شناسایی شوند."

34. واحد تجاری که تنها بطور سالانه گزارشگری می‌کند، می‌تواند در اندازه‌گیری داراییها، بدهیها، درآمدها، هزینه‌ها و جریانهای نقدی گزارش‌شده در صورتهای مالی خود، از اطلاعاتی استفاده نماید که در طول سال مالی در دسترس قرار می‌گیرد. در عمل، اندازه‌گیریهای آن بر مبنای ابتدای سال تا تاریخ صورتهای مالی است.

3. در سال 2001، چارچوب تهیه و ارائه صورتهای مالی کمیته استانداردهای بین‌المللی حسابداری، توسط هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری پذیرفته شد. در سپتامبر سال 2010، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری، مفاهیم نظری گزارشگری مالی را جایگزین چارچوب کرد.

35. واحد تجاری که گزارش شش ماهه ارائه می‌کند، در اندازه‌گیریهای مربوط به صورتهای مالی خود برای نخستین دوره شش ماهه، از اطلاعاتی استفاده می‌کند که تا پایان دوره شش ماهه یا مدت زمان کوتاهی پس از آن در دسترس باشد و برای دوره دوازده ماهه، از اطلاعاتی استفاده می‌کند که تا پایان سال یا مدت زمان کوتاهی پس از آن در دسترس باشد. اندازه‌گیریهای دوازده ماهه، تغییر احتمالی در برآورد مبالغ گزارش شده برای نخستین دوره شش ماهه را منعکس می‌کند. مبالغ گزارش شده در گزارش مالی میان‌دوره‌ای مربوط به نخستین دوره شش ماهه، با تسری به گذشته تعدیل نمی‌شود. با وجود این، بندهای 16 الف(ت) و 26، افشای ماهیت و مبلغ هرگونه تغییر با اهمیت در برآوردها را الزامی می‌کند.

36. واحد تجاری که با تناوب بیش از شش ماه گزارشگری می‌کند، برای هر دوره میانی، درآمدها و هزینه‌ها را بر مبنای ابتدای سال تا تاریخ صورتهای مالی با استفاده از اطلاعات در دسترس در زمان تهیه هر مجموعه از صورتهای مالی اندازه‌گیری می‌کند. مبالغ درآمدها و هزینه‌های گزارش شده در دوره میانی جاری، هرگونه تغییر در برآورد مبالغ گزارش شده در دوره‌های میانی پیشین آن سال مالی را منعکس خواهد کرد. مبالغ گزارش شده در دوره‌های میانی پیشین با تسری به گذشته تعدیل نمی‌شود. با وجود این، بندهای 16 الف(ت) و 26، افشای ماهیت و مبلغ هرگونه تغییر با اهمیت در برآوردها را الزامی می‌کند.

درآمدهای عملیاتی کسب شده فصلی، چرخه‌ای یا موردی

37. درآمدهای عملیاتی که طی سال مالی به صورت فصلی، چرخه‌ای یا موردی کسب می‌شود نباید در تاریخهای میان‌دوره‌ای، بر مبنای پیش‌بینی شناسایی شود یا انتقال یابد مشروط بر اینکه چنین پیش‌بینی یا انتقالی در پایان سال مالی واحد تجاری نیز مناسب نباشد.

38. مثالهایی از این قبیل شامل درآمد سود تقسیمی، حق امتیازها و کمکه‌های بلاعوض دولت است. افزون بر این، برخی از واحدهای تجاری، در دوره‌های میانی معینی از سال مالی، همواره درآمدهای عملیاتی بیشتری نسبت به سایر دوره‌های میانی کسب می‌کنند؛ برای مثال، می‌توان به درآمدهای عملیاتی فصلی واحدهای خرده‌فروشی اشاره کرد. این درآمدهای عملیاتی، در زمان وقوع شناسایی می‌شود.

مخارجی که طی سال مالی، بطور نامنظم واقع می‌شود

39. مخارجی که طی سال مالی واحد تجاری بطور نامنظم واقع می‌شود، تنها زمانی باید برای مقاصد گزارشگری میان‌دوره‌ای، بر مبنای

پیش‌بینی شناسایی شود یا انتقال یابد که شناسایی بر مبنای پیش‌بینی یا انتقال این نوع مخارج، در پایان سال مالی نیز مناسب باشد.

کاربرد اصول شناخت و اندازه‌گیری

40. در قسمت ب مثالهای توضیحی همراه این استاندارد، مثالهایی از کاربرد اصول کلی شناخت و اندازه‌گیری که در بندهای 28 تا 39 مطرح شده است، ارائه می‌شود.

استفاده از برآورد

41. روشهای اندازه‌گیری مورد استفاده در گزارش مالی میان‌دوره‌ای، باید به‌گونه‌ای طراحی شود که اطمینان دهد اطلاعات ایجادشده از قابلیت اتکا برخوردار است و تمام اطلاعات مالی با اهمیت که برای درک وضعیت مالی یا عملکرد واحد تجاری مربوط است، به نحو مناسب افشا می‌شود. با وجود اینکه اندازه‌گیریهای موجود در گزارشهای مالی سالانه و میان‌دوره‌ای، اغلب مبتنی بر برآوردهای معقول است، تهیه گزارشهای مالی میان‌دوره‌ای نسبت به گزارشهای مالی سالانه، عموماً مستلزم استفاده گسترده‌تر از روشهای برآوردی است.

42. در قسمت پ مثالهای توضیحی همراه این استاندارد، مثالهایی در خصوص استفاده از برآوردها در گزارشهای میان‌دوره‌ای ارائه می‌کند.

تجدید ارائه دوره‌های میانی گزارش‌شده پیشین

43. تغییر در رویه حسابداری، به جز تغییر رویه‌ای که به موجب استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی جدید، برای آن گذار تعیین شده است، باید به روشهای زیر نشان داده شود:

الف. از طریق تجدید ارائه صورتهای مالی دوره‌های میانی پیشین در سال مالی جاری و دوره‌های میانی قابل مقایسه در هر یک از سالهای مالی قبل، که طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، در صورتهای مالی سالانه، تجدید ارائه خواهد شد؛ یا

ب. هرگاه تعیین اثر انباشته ناشی از بکارگیری رویه جدید حسابداری برای تمام دوره‌های پیشین، در ابتدای سال مالی غیرعملی باشد، از طریق تعدیل صورتهای مالی دوره‌های میانی پیشین در سال مالی جاری و دوره‌های میانی قابل مقایسه در سالهای مالی قبل با بکارگیری رویه جدید حسابداری با تسری به آینده از اولین تاریخ ممکن.

44. یکی از اهداف اصل پیشین، حصول اطمینان از بکارگیری رویه حسابداری واحد برای طبقه خاصی از معاملات طی یک سال مالی است. طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، تغییر در رویه حسابداری از طریق بکارگیری با تسری به گذشته همراه با تجدید ارائه اطلاعات مالی دوره قبل، از هر تاریخی در گذشته که عملی باشد، منعکس می‌شود. با وجود این، هرگاه تعیین مبلغ انباشته تعدیل مربوط

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

به سالهای مالی قبل غیرعملی باشد، در آن صورت طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، رویه جدید از اولین تاریخ ممکن، با تسری به آینده اعمال می‌شود. اثر اصل مندرج در بند 43 این است که هرگونه تغییر در رویه حسابداری در سال مالی جاری، یا با تسری به گذشته، یا در صورت غیرعملی بودن، با تسری به آینده از تاریخی که پس از شروع سال مالی نباشد بکار گرفته شود.

۴۵. مجاز کردن انعکاس تغییرات حسابداری در یکی از تاریخهای میانی سال مالی، اعمال دو رویه حسابداری متفاوت را برای طبقه معینی از معاملات یک سال مالی واحد امکانپذیر می‌کند. نتیجه این امر، ایجاد مشکلات تخصیص میان‌دوره‌ای، نتایج عملیاتی مبهم، و پیچیدگی تحلیل و درک اطلاعات میان‌دوره‌ای خواهد بود.

تاریخ اجرا

46. این استاندارد برای صورتهای مالی دوره‌هایی که از اول ژانویه سال ۱۹۹۹ یا پس از آن شروع می‌شود، اعمال می‌گردد. بکارگیری پیش از موعد توصیه می‌شود.

۴۷. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ (تجدیدنظرشده در سال ۲۰۰۷)، اصطلاحات مورد استفاده در کل استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را تغییر داد. افزون بر این، بندهای ۴، ۵، ۸، ۱۱، ۱۲ و ۲۰ را اصلاح، بند ۱۳ را حذف و بندهای ۸ الف و ۱۱ الف را اضافه کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۰۹ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. اگر واحد تجاری، استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ (تجدیدنظرشده در سال ۲۰۰۷) را پیش از موعد بکار گیرد، این اصلاحات باید برای آن دوره اعمال شود.

48. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۳ (تجدیدنظر شده در سال ۲۰۰۸)، بند ۱۶ (خ) را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۰۹ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. اگر واحد تجاری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۳ (تجدیدنظر شده در سال ۲۰۰۸) را پیش از موعد بکار گیرد، این مورد اصلاحی باید برای آن دوره اعمال شود.

49. طبق اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منتشرشده در می سال ۲۰۱۰، بندهای ۱۵، ۲۷، ۳۵ و ۳۶ اصلاح، بندهای ۱۵ الف تا ۱۵ پ و ۱۶ الف اضافه و بندهای ۱۶ تا ۱۸ حذف

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

شد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۱۱ یا پس از آن شروع می‌شود بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد اعمال نماید، باید این موضوع را افشا کند.

50. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 13، منتشر شده در می سال 2011، بند ۱۶ الف (د) را اضافه کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳ اعمال کند.

51. ارائه اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع (اصلاحات استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱)، منتشر شده در ژوئن سال ۲۰۱۱، بندهای ۸، ۸ الف، ۱۱ الف و ۲۰ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی حسابداری 1، اصلاح شده در ژوئن سال 2011، آن اصلاحات را اعمال کند.

52. اصلاحات سالانه - دوره 2009 تا 2011، منتشر شده در می سال 2012، بند 5 را به عنوان اصلاح ناشی از اصلاح استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را با تسری به گذشته، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات، برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2013 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. اگر واحد تجاری این مورد اصلاحی را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا نماید.

53. اصلاحات سالانه - دوره 2009 تا 2011، منتشر شده در می سال 2012، بند 16 الف را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را با تسری به گذشته، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات، برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2013 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این مورد اصلاحی را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

54. واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری (اصلاحات استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 12 و استاندارد بین‌المللی حسابداری 27)، منتشر شده در اکتبر سال 2012، بند 16 الف را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را برای دوره‌های سالانه‌ای که از

استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای

اول ژانویه سال 2014 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد برای واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری مجاز است. اگر واحد تجاری این مورد اصلاحی را پیش از موعد بکار گیرد، باید تمام اصلاحات مندرج در واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری را نیز همزمان اعمال نماید.

55. [این بند اشاره به اصلاحاتی دارد که هنوز لازم‌الاجرا نشده؛ است و بنابراین، در این ویرایش درج نشده است]

56. اصلاحات سالانه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی- دوره 2012 تا 2014، منتشرشده در سپتامبر 2014، بند 16 الف را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را با تسری به گذشته، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2016 یا پس از آن شروع می‌شود بکارگیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این مورد اصلاحی را پیش از موعد بکارگیرد، باید این موضوع را افشا کند.

57. بهبود افشا (اصلاحات استاندارد بین‌المللی حسابداری 1)، منتشرشده در دسامبر سال 2014، بند 5 را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2016 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد این مورد اصلاحی مجاز است.